

1 sönd. e. trettandedagen

Predikan i Osby kyrka, 8 jan 2006

”Jesu dop”

Matt 3:13-17

Sedan kom Jesus från Galileen till Johannes vid Jordan för att döpas av honom. **14** Men Johannes ville hindra honom och sade: "Det är jag som behöver döpas av dig, och nu kommer du till mig." **15** Jesus svarade: "Låt det ske. Det är så vi skall uppfylla allt som hör till rättfärdigheten." Då lät han det ske. **16** När Jesus hade blivit döpt steg han genast upp ur vattnet. Himlen öppnade sig, och han såg Guds ande komma ner som en duva och sänka sig över honom. **17** Och en röst från himlen sade: "Detta är min älskade son, han är min utvalde."

Himlen öppnade sig! Tänk vad fantastiskt det måste ha varit för Johannes och de andra som var där. Det blev en reva i himlen och plötsligt kunde man blicka in i den andliga verklighet som normalt är osynlig för oss. Himlen sänkte sig för ett ögonblick ned och tog mark. Eller kanske vi kan säga att människorna där för ett ögonblick höjde sig och fick se Jesus i ett förklarat skimmer.

Det kan först verka lite förvånande att Jesus blir döpt av Johannes döparen. Han själv reagerar ju också: "Det är ju jag som behöver bli döpt av dig." Som vi hörde i episteltexten så är ju Johannesdopet ett omvändelsedop. Ett dop för att markera att man vill börja om på nytt, börja ett nytt liv utan synd. Men Jesus var ju utan synd, han behövde ju inte omvända sig?

Nej, men dopet var en solidaritetshandling med oss som behöver detta. Dopet var en del av hans uppdrag. Han var sänd för att ta bort världens synder. I dopet så föregriper han sin egen, och allas död från synden. Dopet, både Jesu dop och vårt eget, bär på död och uppståndelsemönstret. Ett nedåtstigande och ett uppåtstigande. Dopet sammanfattar alltså hela Jesu gärning. Han som steg ned till oss, för att bli vår jämlike och broder, han befinner sig nu i himlarnas himmel på Faderns högra sida.

Men dopet är också en identitetshandling. Jesu offentliga verksamhet inleds ju med dopet. Här blir han legitimerad, här förklaras det vem han är. Vid några få tillfällen så sker det sådana här förklaringar där hela treenigheten uppenbaras samtidigt, och detta är det första tillfället. Guds Son stod där, nyss uppkommen ur Jordans vatten. Från den öppnade himlen sänkte sig Anden ned och Faderns röst hördes. "Detta är min älskade Son, han är min utvalda."

Jesus var visserligen Guds Son ända från sin födelse, men han hade avstått från allt, från sin gudomliga makt. Därför hade ingen gudomlig aktivitet kommit till uttryck genom hans liv före dopet. Han hade inte botat några sjuka eller stillat några stormar. Inget av detta hade skett innan han uppfylldes av Anden vid sitt dop. Det är först nu som han är utrustad för sin verksamhet.

Vad är det då som framkommer vid legitimeringen av Guds Son? Framförallt är det två sidor som kommer fram vid Faderns vittnesmål. Han är älskad och utvald. "Detta är min älskade Son, han är min utvalde." Jesus vilar i sin identitet som Faderns älskade Son. Att Gud är treenig, betyder att kärlek hör till Guds väsen. Hade Gud bara bestått av en person hade man visserligen kunnat säga att Gud älskar men inte att han är kärlek. För att äkta kärlek ska kunna komma till uttryck så måste det finnas någon att älska och inom treenigheten så älskar personerna varandra. Fadern älskar Sonen, och Sonen Fadern.

Och han är också utvald, utvald av Fadern att föra ut Guds kärlek till mänskligheten. Genom Jesus kan vi lära känna Gud, när vi lyssnar till honom så lyssnar vi till Gud själv.

Älskad och utvald. De orden är inte bara giltiga för Jesus utan även för andra. Hela Jesus liv bildar ett mönster även för varje enskild kristen. Även Jesu dop har något att säga om vårt dop. Vid Jesu dop så uppenbarades hela treenigheten och varje kristen är döpt i den treenige Gudens namn. Det som sker i et sådant dop är att Fadern förkunnar sin kärlek för just den människan, eftersom hon är vunnit av Kristus. Om varje barn eller vuxen som döps säger Fadern: "Detta är mitt älskade barn, min utvalda. Och Anden sänker sig ned och tar sin boning i varje människa som döps.

Dopet är inte bara en symbol, en initiationsrit eller en välkomstceremoni till kyrkan. Det sker något verkligt i dopet. Jesu seger blir vår, Anden blir vår.

Direkt efter Jesu dop så fördes han ju ut i öknen för att ställas mot Guds fiender. På samma sätt är även vårt dop en invigning till en livslång kamp mot allt som står Gud emot. Vi är försonade med Gud, vi har del av Kristi rättfärdighet, men kampen slipper vi inte ifrån. Men genom dopet så har vi blivit utrustade för den här kampen.

Jesus blev döpt av Johannes med omvändelsesdopet. Det var ett dop i vårt namn, vi som behöver omvända oss. Men när vi döps så döps vi i hans namn och får del av hans seger. Så kopplas ditt liv samman med hans, det han har gjort gäller även för dig.

Himlen öppnade sig den där dagen vid floden Jordan. Och sen dess har den förblivit öppen. När Jesus steg ned till oss på jorden så tog han en bit av himlen med sig, och när han steg upp igen till Fadern, så tog han en bit av jorden med sig. Och genom dopet så upprätthålls kontakten mellan himmel och jord.

Du är välkommen med frågor och respons till min predikan på tobias.backstrom@svenskakyrkan.se På min hemsida kan du läsa andra predikningar av mig: hem.passagen.se/tobiasbackstrom

Tobias Bäckström, präst i Osby.